

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

426.5

Szerző:

Cím: *Nemzeti fogadalmi templom.*

Hely:

Fogadalmi templom

Idő:

"1915"

Forrás:

Az Újság

Személy:

*Bp.**1915 XII. 13*

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old.)

— Nemzeti fogadalmi templom. Katolikus fővárosi hölgyeink mozgalmat indítottak egy a háború szerencsés befejezéséért építendő fogadalmi templomnak közadakozás útján való emelésére. A magyar katolikus társadalom melegen karolta fel a gyönyörű eszmét s minden jel arra mutat, hogy a közel jövőben valóban történelmi nevezetességű impozáns építészeti remekművel fog gazdagodni amugy is templomszegény fővárosunk. A templomot a lurdi bazilika típusában építik fel. Az alsó templomban — a kriptában — hadban elesett hőseink emlékét örökítik meg márványlapokon, a tulajdonképpeni templom falazatára pedig azok nevét jegyzik fel, a kik legalább kétezzer koronával járulnak hozzá az építési költségekhez.

A templomépítő bizottság ma délután 4 órakor tartotta első nyilvános gyűlését a fővárosi Vigadóban ezrekre menő lelkes hallgatóság jelenlétében. A gyűlésen *Stefánia* kir. hercegasszony is megjelent, továbbá ott volt a püspöki kar számos tagja, a mágnásvilág hölgyeinek javarésze és a katolikus papság sok képviselője. A kormány képviselőjében *Jankovich Béla* kultuszminiszter és *Klebelsberg Kunó* gróf államtitkár jelentek meg. A gyűlést *Csernoch János* dr. bíboros-hercegprímás, elnök nagyszabásu beszéddel nyitotta meg. A magyar katolikusok — mondotta — nagy tartozást akarnak leróni, a mikor templomot emelnek majd a háború után hálából hőseink iránt a kik vallásos lélkük kohójában megacézolozó akaratarejükkel védték szent ügyünket a harcotéren, s hálából Isten iránt, a ki nekünk adj a végleges győzelmet. A hála temploma hirdeti fogja az utókornak, hogy a magyar nemzeté titáni küzdelme idején nagy volt a hazaszeretében és páratlanul áldozatkész hőseinek megbecsü-

tesében. A közönség irenetikus tapsal fogadta a hercegprímás szavait. Ezután *Somssich Béla* gróf felolvasta a bizottsághoz a mai gyűlés alkalmából érkezett üdvözlő táviratokat, majd *Apponyi Albert* gróf lépett az előadói asztalhoz. Isten segítségével megszabadultunk az első veszedelmektől, — ugymond — katonáink hősiessége dicső győzelmeket aratott. Győzelmesek vagyunk, de még nem múlt el a veszély. Bizunk benne, hogy a hatalmas Isten ezentul sem vonja meg tőlünk segítségét. Ezt kéri az egek Urától a magyar katolikusok milliói, a mikor fogadalmi templom emelésével hódolnak előtte. A templommal együtt azt is fogadják, hogy a megmentett nemzeti létet, a nemzet megerősödött állását, az igazság, a szeretet, a hit, a szabadság, a szent testvériesség országának felépítésére fordítják. A templom dicső ragyogással beszél majd az utókornak, e háború hőseinek: a katonának, a fegyverben álló magyar nemzetnek kollektív erejéről. A fergeteges taps csillapultával *Bárczy István* dr. polgármester jelent meg a pódiumon és a főváros hozzájárulását tolmácsolta lelkes szavakkal az impozáns mozgalomhoz. Legcélszerűbbnek tartaná, ha a templomot a *VI. kerületi Ferdinánd-téren*, vagy e tér körüli részeken építenék fel. A polgármester beszédét nagy tetszéssel fogadta a hallgatóság. Végül a következő határozati javaslatot fogadták el:

A magyar katolikus közönségnek minden rendje és osztálya ő eminenciájának, a hercegprímásnak vezetése alatt a világháború évében a létért folyó nemzeti küzdelem idején a háború szerencsés és dicsőséges befejezéséért könyörögve, istennek fogadalmat tesz, hogy az ország fővárosában templomot emel, a mely örök kifejezője legyen a nemzet vallásos hitének, istenbe vetett bizalmának és méltó megörökítője a háborúban nyert isteni segítségnek.

Székesővárosi házi nyomda 1915.